

מ"ת 45550/02/15 - עימד אבו קרעאן (עצור) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 45550-02-15 מדינת ישראל נ' אבו קרעאן(עציר)
מ"ת 45721-02-15 מדינת ישראל נ' אלגבור(עציר) ואח'
מ"ת 45572-02-15 מדינת ישראל נ' אבו קרעאן(עציר)
מ"ת 45493-02-15 מדינת ישראל נ' אלאפיניש(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 1182/15

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה

המבקש עימד אבו קרעאן (עצור) ע"י ב"כ עו"ד ארז שלו

נגד

המשיבה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד רחל אלמקייס ועו"ד ראמי אלמכאוי

החלטה

1. בפני עתירה לגילוי ראייה חסויה בהתאם לסעיף 45 לפקודת הראיות על רקע כתב אישום המייחס למבקש עבירות של קשירת קשר לפשע, החזקת נשק, סחר בנשק, חבלה בכוונה מחמירה, החזקת חלקי נשק, נשיאה והובלת חלקי נשק, ניסיון לסחר בחלקי נשק.

2. נקבע, כי התשתית הראייתית מבוססת ביחס לאישום הראשון על דנ"א ו-ט"א של המבקש על אחד המטענים אשר נמכרו לסוכן המשטרתי. האישום השני מבוסס על עדות שותף לעבירה (אחמד), וכן עדותם של ד"א ואיוב שראו את המבקש מביא את מטען החבלה מביתו. האישום השלישי, המבקש נעצר כשהוא נוסע ברכב חלקי נשק. לצד כל אלו, קיימות האזנות סתר וכן דוחות פעולה של שוטרים וחוות דעת מומחה. העותר בחקירתו הכחיש שמסר את המטען לאחמד- לגרסתו, היה עם אנשים שהביאו את המטען לזירת ההפגנה. בהמשך חקירתו, חזר בו מגרסה זו ולא המשיך לשתף פעולה עם חוקריו.

3. אין מחלוקת שלהגנה נמסרו פרפראזות ביחס לידיעות שהסיומת שלהן 235 ו-228. אולם, לטענת בא כוח העותר, תוכן המידע שנמסר להגנה באותן פרפראזות, סותר את הודעות העדים אחמד, איוב ו-ד"א, הן ביחס לזהות האנשים אשר הגיעו עם העותר למקום, והן ביחס לסוג הרכב. נטען, כי חשיפת זהות המודיע של אותן שתי ידיעות (שהסיומת שלהן 235, 228), תסייע להגנת העותר בכך שניתן יהיה במסגרת פרשת ההגנה לזמן את המודיע לעדות על מנת לסתור את דברי העדים- איוב וד"א, לרבות שאלת מהימנות גרסתם.

4. באת כוח המשיבה מנגד, עתרה לדחות את הבקשה. נטען, כי אין בחשיפת זהות מוסר הידיעה כדי לסייע להגנת העותר. שכן, התשתית הראייתית אינה מבוססת אך ורק על אותן עדויות של העדים איוב

ודי, שלכאורה מתוכן הודעותיהם ישנה סתירה לתוכן הפרפראזות שנמסרו להגנה.

5. בדיון שהתקיים במעמד באת כוח המשיבה ונציגי המודיעין בלבד, הסכימה המשיבה להרחיב את הפרפראזה שנמסרה להגנה ביחס לידיעות הרלוונטיות לדיון.

6. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים בדיון שהתקיים במעמד שני הצדדים וכן בדיונים שהתקיימו במעמד כל צד בנפרד, וכן לאחר שעניתי בכלל האסמכתאות הרלוונטיות וכן קיבלתי מענה מנציגי המודיעין לשאלות שהתעוררו על רקע קו ההגנה שהציג העותר, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין העתירה להידחות ככל שהיא נוגעת לזהות מוסר המידע. שכן, אין בחשיפתו של נתון זה כהוא זה כדי לסייע להגנת העותר, גם לאחר ששמתי לבנג עיני, כי אכן קיים לכאורה פער בין המתואר בעדויות הגלויות של העדים הרלוונטיים, לבין תוכן המידע נשוא שתי הידיעות הרלוונטיות. לגופם של דברים, הרי לא מדובר בסתירות מהותיות ביחס לחלקו ומעשיו לכאורה של העותר כמפורט בעובדות כתב האישום. **אשר על כן**
דין העתירה להידחות בכפוף לאמור בסעיף 5.

המזכירות תשלח עותק מההחלטה ישלח לצדדים

ניתנה היום, ב' חשוון תשע"ו, 15 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים.